C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-575/26 Judecătoria Drochia sediul Central

Judecător Corina Tăbăcaru

D E C I Z I E
În numele Legii

28 mai 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

În completul compus din:
Preşedintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursurile contravenientului *Eni Constantin, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05.12.2025*, adoptată în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința lui Eni Constantin în comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recursuri, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05.12.2025 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestaţia depusă de contestatarul Eni Constantin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria şi nr. MAI07 120993 din 14 iulie 2025 încheiat în privința contravenientului Eni Constantin de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod Contravenţional al RM şi deciziei de sancţionare din 14 iulie 2025, pefaptul că, acesta la data de 14.04.2025, ora 15:14, pe str. Ieșilor din mun. Chișinău, conducând mijlocul de transport „BMW x7M50D”, cu numărul de înmatriculare *****, a ignorat prevederile pct. 11 lit. b) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, potrivit cărora, conducătorul de autovehicul este obligat în timpul deplasării să poarte centura de

siguranţa şi să se asigure că şi pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea.

Împotriva hotărârii a depus recurs contravenientul Eni Constantin, cu invocarea dezacordului cu hotărîrea instanței de fond, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05 decembrie 2025, cu întoarcerea la reexaminare la Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani pentru examinarea cauzei contravenţionale conform competenţei teritoriale, sau cu achitarea persoanei şi încetarea cauzei contravenţionale.

În motivarea recursului, recurentul a invocat următoarele motive:

La caz, notează faptul că a făcut cunoştinţă cu hotărârea contestată abia la 06.12.2025 de pe portalul instanţei de judecată din motiv că nu a fost prezent la şedinţa de examinarea cauzei contravenţionale din 05.12.2025 şi nici până în prezent nu a recepţionat hotărârea contestată prin intermediul Poşta Moldovei.

Necătând la aceasta chiar fiind calculat termenul începând de contestare chiar şi de la 05.12.2025, termenul de contestare de 15 zile este până la data de 20.12.2025 care este zi de sâmbătă, care este zi de odihnă, drept rezultat ultima zi de contestare este până la data de 22.12.2025.

Recurentul manifestă dezacord cu hotărârea contestată din motiv că Judecătoria Drochia, sediul Central, nu avea competenţă teritorială pentru examinarea cauzei contravenţionale din următoarele circumstanţe:

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria MAI07 Nr. 120993, Eni Constantin este învinuit de faptul că la 14.04.2025, mun. Chişinău, sect. Buiucani, str. Calea Ieşilor a săvârşit contravenţia prevăzută de art. 235 Cod Contravenţional al RM.

Cu referire la prevederile art.374 alin.(3), art.393 alin.(1) lit.a), art.394 alin.(1), art. 381 alin.(2) Codul Contravenţional al RM, art. 40 alin.(1), art. 44 alin.(1), art. 45 alin.(1) Cod de Procedură Penală al RM, a expediat în adresa judecătorului Judecătoriei Drochia, sediul Central cerere privind strămutarea cauzei contravenţionale, prin care a solicitat expedierea materialelor cauzei contravenţionale la Curtea de Apel Nord, pentru a fi examinată cererea de strămutarea prezentei cauze la instanţa competentă conform competenţei teritoriale.

La caz, notează faptul că instanţa de fond a fost obligată să expedieze prezenta cauză în adresa Curţii de Apel Nord, pentru a fi examinată cererea de strămutarea, însă din motive necunoscute instanţa a respins cererea de strămutarea cauzei contravenţionale.

Astfel, prin respingerea cererii de strămutare a cauzei contravenţionale, se susține că lui Eni Constantin, i-au fost încălcate drepturile sale procedurale şi anume contestaţia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie să fie

examinată de către o instanţă de judecată competentă, fapt care duce la încălcarea art. 6 alin. (1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului.

Cu referire la prevederile art.2, art.5 alin.(1), art.(7) Cod Contravenţional al RM, notează faptul că la examinarea cauzei contravenţionale instanţa de fond nu a examinat pe deplin toate circumstanţele cauzei şi anume nu a notat faptul că a fost încălcate normele imperative prevăzute de art. 443 Cod Contravenţional al RM care în corelaţie cu prevederile cu art. 445 Cod Contravenţional al RM, duc la nulitatea procesului- verbal cu privire la contravenţie şi anume.

Reieșind din prevederile art. 443 alin.(1) lit. c) Cod Contravenţional al RM, art. 1) al Legii privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte nr. 273 din 09.11.1994, menţionează că, legiuitorul expres a enumerat care sunt actele de identitate, iar permisul de conducere, nu este un act de identitate ba din contra este un act care acordă dreptul unei persoane de a conduce un mijloc de transport conform categoriei calificate.

Din punctul 3.1 al procesului-verbal contestat se constată că Eni Constantin, a fost identificat prin intermediul permisului de conducere care nu este un act de identitate.

Potrivit prevederilor art.443 alin.(5) Cod Contravenţional al RM, din procesul-verbal contestat se poate de notat faptul că agentul constatator a semnat doar prima parte al procesului-verbal cu privire la contravenţie nu şi partea verso a procesului-verbal. Totodată, notează faptul că în partea verso al procesului-verbal cu privire la contravenţie nu sunt specificate toate drepturile şi obligaţiile ale potenţialului contravenient, ceea ce în mod vădit duce la încălcarea dreptului de a se apăra, fie personal, fie printr-un reprezentant legal, care duce la o încălcare esenţială a dreptului la apărare.

O altă încălcare procedurală fiind prevăzută de norma imperativă al art.443 alin.(7) Cod Contravenţional al RM, în procesul-verbal nu se admit rectificări, adăugiri, alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se încheie un nou proces-verbal, în care se face consemnarea respectivă.

Totodată, ținând cont de prevederile art.443 alin.(8) Cod Contravenţional al RM, analizând procesul-verbal contestat se poate de constatat cu certitudine că legiuitorul în pct.10 a prevăzut expres, citează: „Mijloace tehnice, inclusiv din categoria celor certificate, omologate şi verificate metrologic”.

În hotărârea contestată instanţa a notat că agentul constatator a prezentat poza fixată fără a fi menţionatfaptul cu care dispozitiv a fost efectuată poza, dacă este acreditat dispozitivul, dacă este trecută starea metrologică şi alte acţiuni necesare, sau a fost efectuată poza cu ajutorul inteligenţii artificiale.

Cu trimitere la prevederile art. 443 alin. (5), (7) şi (8) Cod contravenţional al RM, indică faptul că agentul constatator urma să noteze probele acumulate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, totodată urma să prezinte în instanţa de

judecată probe care ar confirma faptul că dispozitivul de pe care se prezumă că a fost efectuată fotocopia a fost testat metrologic şi nu are nici o abatere, urmînd să prezinte agentul constatator şi fişa sa de înregistrare ca operator, care este în drept să acceseze datele cu caracter personal.

Mai notează faptul că aşa numita semnătură de pe procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost efectuată pe dispozitivul electronic al agentului constatator, la care ultimul urmează să prezinte informaţii că i-a oferit contravenientului dreptul de a semna de 4 ori, în patru rubrici diferite, dar nu a fost efectuat o singură semnătură la care semnătura s-a aplicat la toate 4 rubrici, din care urmează că semnătura lu Eni Constantin stă bifată inclusiv la pct. 9 Interpret/Traducător: am făcut cunoştinţă cu prevederile ar. 312 din Codul Penal, unde nu urma a fi aplicată semnătura lui Eni Constantin.

Totodată nu este clar din care motiv nu i-a fost eliberată şi informaţia cu privire la drepturile şi obligaţiile contravenientului, care în mod obligatoriu urmează a fi pe partea verso al procesului-verbal.

La caz, mai notează prevederile art.445, art.461, art.471 alin.(3), art.472 alin.(1) Cod Contravenţional al RM, solicitând emiterea unei încheierii în vederea examinării cauzei contravenţionale în şedinţă publică cu participarea participanţilor la proces, pentru a elucida toate circumstanţele cauzei.

Drept concluzie, constată cu certitudine faptul că instanţa de fond a examinat superficial toate circumstanţele cauzei fără a intra în esenţa celor menţionate în contestaţie, nu sa ţinut cont de normele imperative ale Codului Contravenţional, care ar duce la declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, din care motiv, a fost pronunţată o hotărâre judecătorească nefondată şi neîntemeiată.

*Ulterior, la data de 14 mai 202*6*, contravenientul Eni Constantin a depus recurs suplimentar,* în motivarea recursului respectiv fiind invocate argumente similare cu cele din recursul inițial, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05.12.2035, cu dispunerea întoarcerii în prima instanţă la rejudecare în instanţa competentă conform competenţei teritoriale. Totodată, a invocat faptul că drept practică judiciară, urmează a se reține Decizia Curţii de Apel Nord emisă la 24 martie 2026, pe marginea cauzei contravenţionale nr. 4r-6545/25, (4-25103810-03-4r- 23122025), prin care prezenta cauză, a fost întoarsă la reexaminare în prima instanţă pentru soluţionarea problemei ce ţine de competenţă teritorială, mai indică și deciziile Curţii de Apel Nord, emise în cauzele contravenţionale nr.4-2515I080-03-4r-16022026, nr. 4-25103889-03-4r-03022026, nr. 4-25103828-03-4r-03022026, prin care au fost admise cererile de recurs înaintate de Eni Constantin, prin care, au fost constatate încălcările ce țin de competența teritorială a examinării cauzei contravenţionale de către instanţa de fond.

Potrivit prevederilor art. 471 alin.(1) și (2) Cod contravențional, *recursul se*

judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Asupra recursului declarat de contravenientul Eni Constantin a depus referință agentul constatator, șef interimar al Serviciului patrulare Soroca, Florești, Drochia al Secției patrulare „Nord" a DP „Nord" al INSP al IGP, comisar Eugeniu Nicorici, prin care susține hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05.12.2025, ca legală, fiind corect examinată și apreciate probele cauzei contravenționale, solicitând respingerea recursului declarat, ca neîntemeiat, nefondat și fără suport juridic.

Verificând respectarea termenului de declarare a recursului inițial, cât și cel suplimentar, argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate urmează a fi respinse ca nefondate, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond ca legală și întemeiată, reieşind din următoarele considerente.

Concluzia instanţei de recurs rezultă din prevederile art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c) Cod Contravenţional al RM, potrivit căruia se indică, că după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Referitor la solicitarea contravenientului-recurent privind examinarea cauzei în ședință publică, cu participarea părților, Colegiul penal reține, că potrivit art. 471 alin. (3) Cod contravențional, *dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces*.

La caz, Colegiul penal a constatat lipsa unei deosebite necesități pentru petrecerea ședinței de judecată cu participarea părților. *Or,* toate motivele dezacordului său cu hotărârea contestată, recurentul le-a reflectat în cererea de recurs inițială și suplimentară, actele și înscrisurile la care face referire se enumeră printre materialele cauzei, fiind puse și la dispoziția instanței de recurs, iar cercetarea suplimentară a materialelor, precum audierea părților în procedura de recurs nu este prevăzută. Respectiv, solicitarea recurentului cu privire la judecarea recursului în prezența părților, este apreciată ca nefondată, Colegiul neconsiderând necesară participarea acestora în instanța de recurs.

Colegiul penal constată, că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au

fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).

La caz, Colegiul penal menționează că în baza prevederilor legii procesual contravenționale, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărâri judecătorești, sau pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțarea hotărârii, în termen de 15 zile de la înmânarea copiei acesteia.

Concomitent, Colegiul penal subliniază că în cazul în care termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 468 alin. (1) Cod contravențional este depășit, adică recursul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, art. 469 alin.(1) Cod contravențional stipulează că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

În acest sens, instanța de recurs statuează că termenul de depunere a recursului este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Din materialele cauzei contravenționale se atestă că, examinarea cauzei contravenționale și pronunțarea hotărârii judecătorești a avut loc în lipsa contravenientului Eni Constantin, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de confirmare a expedierii prin e-mail contravenientului Eni Constantin, din 05.12.2025 (f. d. 57), precum și prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc nr.20.711 din 05.12.2025, anexat la dosar (f. d. 58), copia hotărârii din 05.12.2025 fiind remisă instanței de judecată, nefiind recepționată de către Eni Constantin (f.d.62).

Subsecvent, Colegiul reține că cererea de recurs a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Drochia, sediul Central la data de 22.12.2025, prin urmare, acesta a fost depus în termen.

În motivarea soluției pronunțate în cauză, prin prisma art. 470 alin. (3) din Codul contravențional, care stabilește limitele examinării recursului, Colegiul reține că instanța de fond a constatat în mod corect depunerea contestației în termenul legal prevăzut de art. 448 din Codul contravențional.

Cu referire la solicitarea recurentului privind examinarea cauzei în ședință publică, cu participarea părților, *Colegiul reține că, potrivit art. 471 alin. (3) din Codul contravențional,* examinarea recursului în prezența părților nu constituie o regulă imperativă.

În speță, recurentul și-a expus în scris toate argumentele, iar materialele la care face referire se află în dosar și au fost puse la dispoziția instanței de recurs. În lipsa necesității administrării unor probe noi sau a clarificării unor circumstanțe prin audierea participanților, Colegiul nu a identificat motive care să impună examinarea recursului în ședință cu participarea părților.

Colegiul penal atestă că, unul dintre argumentele principale ale recurentului Eni Constantin, se referă la pretinsa necompetență teritorială a Judecătoriei Drochia, sediul Central, acesta susținând că fapta a fost constatată în mun. Chișinău, motiv pentru care, cauza urma să fie examinată de Judecătoria Chișinău, opinie cu care nu este de acord instanța de recurs.

Ori, potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție poate fi contestat în instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea din care face parte agentul constatator*.

Astfel, Colegiul notează că pentru determinarea competenței teritoriale în cazul contestației împotriva procesului-verbal și a deciziei agentului constatator, relevantă este nu doar localitatea în care a fost constatată fapta, *ci și autoritatea/subdiviziunea teritorială din care face parte agentul constatator și raza teritorială în care aceasta activează*.

În speță, din procesul-verbal cu privire la contravenție rezultă că agentul constatator Nicorici Eugeniu deține funcția de „Ofițer superior al Serviciului patrulare «Soroca, Florești, Drochia» al Secției patrulare «Nord» a Direcției patrulare «Nord» a INSP”, motiv din care, nu poate fi ignorată apartenența funcțională a agentului la serviciul teritorial indicat expres în procesul-verbal.

Împrejurarea că Direcția patrulare „Nord” își are sediul în mun. Bălți, str. I. Franco nr. 2A, nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că orice contestație împotriva unui act întocmit de un agent din cadrul unei subdiviziuni teritoriale a acesteia, ar fi de competența exclusivă a Judecătoriei Bălți, deoarece norma de competență, nu leagă în mod absolut competența de sediul fizic al Direcției*, ci de raza teritorială în care activează autoritatea din care face parte agentul constatato*r.

În acest sens, denumirea oficială a serviciului din care face parte agentul constatator: *Serviciul patrulare „Soroca, Floreşti, Drochia*”, este relevantă pentru stabilirea sferei teritoriale de activitate a acestuia. Astfel, în condițiile în care, agentul constatator aparține unei subdiviziuni teritoriale care include în denumirea și aria sa funcțională raionul Drochia, nu există temei pentru a concluziona că Judecătoria Drochia, este lipsită de competență teritorială la examinarea contestației.

Ori, această interpretare corespunde și rațiunii art. 395 alin. (1^1) din Codul contravențional, potrivit căruia contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de instanța în a cărei rază teritorială activează

autoritatea competentă care a emis decizia. Doar în cazul în care autoritatea competentă nu dispune de subdiviziuni teritoriale devine incidentă regula subsidiară referitoare la instanța de la locul sediului autorității.

În consecință, argumentul recurentului întemeiat exclusiv pe locul constatării faptei – mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor – nu este suficient pentru a demonstra că Judecătoria Drochia, nu are competență, *în condițiile în care, cauza a fost examinată ca urmare a contestației împotriva actului întocmit de agentul constatator din cadrul subdiviziunii teritoriale indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție*.

Totodată, recurentul nu a demonstrat că prin examinarea cauzei de către Judecătoria Drochia, i-ar fi fost cauzată o atingere concretă dreptului său la un proces echitabil. Simpla dezaprobare față de instanța care a examinat cauza, nu echivalează cu încălcarea art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La fel, Colegiul relevă că, nici referirea la cererea de strămutare, nu este de natură să conducă la casarea hotărârii. Recurentul nu a demonstrat existența unei situații juridice care să fi impus transmiterea cauzei Curții de Apel Nord, pentru soluționarea unei cereri de strămutare în sensul pretins de acesta. *În context, instituția strămutării nu poate constitui un mijloc de a substitui normele speciale privind competența teritorială prevăzute de Codul contravențional.*

În continuare, Colegiul penal va respinge alegațiile recurentului Eni Constantin referitoare la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, pe considerentele ce succed.

Potrivit art. 443 din Codul contravențional, procesul-verbal trebuie să cuprindă mențiunile prevăzute de lege, iar conform art. 445 din același cod, numai anumite încălcări expres prevăzute atrag nulitatea absolută, *în timp ce celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative pot determina nulitatea doar în măsura în care afectează în mod esențial fondul cauzei.*

În speță, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 120993 din 14 iulie 2025, *conține datele necesare identificării agentului constatator și a persoanei sancționate, descrierea faptei, data și circumstanțele comiterii acesteia, precum și încadrarea juridică.*

Critica privind identificarea lui Eni Constantin prin intermediul permisului de conducere, nu este suficientă pentru a atrage nulitatea procesului-verbal, deoarece recurentul nu a demonstrat că această modalitate de identificare, a generat o incertitudine asupra identității sale, ori că i-a fost afectat în vreun mod efectiv dreptul la apărare.

La fel, afirmația privind semnarea procesului-verbal în format electronic nu este însoțită de elemente obiective care să demonstreze că semnătura nu îi aparține, sau că procesul-verbal ar fi fost semnat fără participarea dînsului. La caz, din hotărârea primei instanțe și din materialele cauzei, rezultă cu certitudine că,

procesul-verbal a fost întocmit în prezența lui Eni Constantin, acesta a luat cunoștință cu procesul-verbal și decizia de sancționare, însă nu a formulat obiecții la momentul perfectării acestuia. Nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia, aplicarea aceleiași semnături în mai multe rubrici, ar determina nulitatea procesului-verbal.

În ceea ce privește pretinsa încălcare al art. 443 alin. (7) din Codul contravențional, se aetsă că recurentul Eni Constantin, nu indică concret ce rectificare, adăugire sau modificare nepermisă ar fi fost efectuată în procesul-verbal și nici în ce mod o asemenea pretinsă modificare ar fi influențat soluționarea cauzei.

La fel, critica privind mijlocul tehnic utilizat pentru fixarea faptei, nu poate fi admisă în forma în care a fost formulată. Din materialele cauzei rezultă că, *raportul privind înregistrarea contravenției conține indicarea dispozitivului „IDS-TCV907-BIR/C K88196354", iar la dosar se află fotografia și planșa fotografică.*

Concomitent, recurentul nu a prezentat o probă obiectivă prin care să fie infirmată autenticitatea înregistrării, ori să se demonstreze că dispozitivul prin care s-a fixat contravenția, nu putea fi utilizat în condițiile legii. Simpla formulare a ipotezei că fotografia ar putea fi rezultatul unei prelucrări, sau chiar al utilizării inteligenței artificiale, nu reprezintă o probă și nu este aptă, în lipsa unor date obiective, *să răstoarne valoarea probatorie a înscrisurilor și a imaginii administrate în cauză.*

În consecință, Colegiul constată că pretinsele deficiențe invocate de recurent fie nu rezultă din materialele cauzei, fie nu sunt de natură să afecteze în mod esențial fondul cauzei, ori exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Potrivit art. 235 alin. (1) din Codul contravențional, constituie contravenție încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță, iar conform pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, *conducătorul vehiculului este obligat ca, în timpul deplasării, să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea*.

Astfel, în rezultatul examinării cauzei, s-a stabilit că la data de 14 aprilie 2025, ora 15:14, Eni Constantin, conducând automobilul BMW X7 MD05, cu numărul de înmatriculare *****, nu purta centura de siguranță, iar această situație de fapt, fiind susținută prin procesul-verbal cu privire la contravenție, raportul privind înregistrarea contravenției și planșa fotografică.

Potrivit art. 425 din Codul contravențional, probele urmează a fi apreciate în ansamblu, după convingerea intimă a instanței, iar conform art. 375 din același cod, persoana se bucură de prezumția de nevinovăție, toate dubiile care nu pot fi înlăturate urmând a fi interpretate în favoarea acesteia.

Aplicând aceste principii, Colegiul constată că, în prezenta cauză, ansamblul probator administrat este suficient pentru stabilirea existenței faptei și a

aparteneței acesteia lui Eni Constantin. Ori, recurentul nu a prezentat o probă concretă care să demonstreze că, *la momentul fixat în procesul-verbal, purta centura de siguranță și nici o probă care să infirme autenticitatea imaginii sau constatările agentului constatator.*

Prin urmare, simpla nerecunoaștere a vinovăției, în lipsa unor elemente probatorii care să genereze o îndoială rezonabilă asupra situației de fapt stabilite, nu este suficientă pentru înlăturarea răspunderii contravenționale.

La caz, instanța de fond a examinat probele administrate în ansamblu și a ajuns la concluzia că acestea confirmă comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul contravențional, opinie cu care este de acord și instanța de recurs.

Cât privește sancțiunea aplicată, amenda în mărime de 9 unități convenționale și sancțiunea complementară sub formă de 3 puncte de penalizare au fost aplicate în limitele prevăzute de lege, iar recurentul nu a invocat circumstanțe concrete care ar demonstra caracterul nelegal sau disproporționat al acestora.

În ansamblu, Colegiul constată că hotărârea primei instanțe este suficient motivată, se bazează pe materialele cauzei și pe normele legale aplicabile, *iar argumentele recursurilor nu sunt de natură să demonstreze existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea acesteia.*

Argumentele recurentului constituie, în esență, o reiterare a criticilor formulate în fața primei instanțe, fără a combate efectiv concluziile acesteia și fără a prezenta elemente probatorii noi, care să pună la îndoială temeinicia soluției adoptate.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu sunt incidente temeiurile pentru casarea hotărârii prevăzute de lege, iar recursurile declarate de Eni Constantin urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea hotărârii atacate, fără modificări.

Pe motivele expuse și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursurile contravenientului Eni Constantin, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05.12.2025, adoptată în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința lui Eni Constantin în comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional, se resping ca nefondate, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Cristina Prisacari**